

नियमित दिवाणी मुकदमा नं. ३२/२०१८ मधील निशाण नं. ०५ वरील आदेश

अनंत राधाकृष्ण बटवलकर
विरुध्द
लारेन्स अँन्थनी रॉड्रीक्स वै.३

प्रस्तुतचा अर्ज हा वादीतर्फे दिवाणी प्रकिया संहिता १९०८ आदेशिका ३९ नियम १ व २ अन्वये दाखल करण्यात आला आहे.

२. वादीची वादकथने थोडक्यात खालील प्रमाणे.

दावा मिळकत सर्व्हे नंबर ४४ (जुना २० व २०अ) हिस्सा नं. ६८ क्षेत्र ०-०२-८० पो.ख. ०-००-५० ही मिळकत 'दावा जमिन' आहे.

३. वादीच्या मते सदर दावा जमिन अनंत बाबू बटवलकर म्हणजे त्याचे आजोबा यांनी सुमारे सन १९४२च्या पुर्वी तिच्या मालक असामीकडून कायम कुळपणास स्विकारली. अनंत बाबू बटवलकर यांचे पश्चात त्यांची २ मुले सिताराम बटवलकर व राधाकृष्ण बटवलकर यांना सदर मिळकतमध्ये कायदेशीर वारस म्हणुन हक्क प्राप्त झाला. सिताराम हे ज्येष्ठ असल्याने एकत्र कुटुंबाचे पुढारी म्हणुन त्यांचे नाव फेरफार क्र. ४२५९ अन्वये दावा जमिनीच्या अधिकार अभिलेखात कुळ म्हणुन नोंदविण्यात आले. सिताराम यांचे मृत्यु नंतर त्यांचे मुलगे रमाकांत सिताराम बटवलकर आणि गुरुनाथ सिताराम बटवलकर व उदय सिताराम बटवलकर तसेच त्यांची मुलगी लीला सिताराम बटवलकर यांना दावा मिळकतीत सिताराम यांचा १/२ इतका हिस्सा सामाईकात प्राप्त झाला. त्यांचेपैकी रमाकांत बटवलकर हे २००६ साली मयत झाले. सबब त्यांच्या पोटी असणारा हिस्सा त्यांचे कायदेशीर वारस म्हणुन त्यांची पत्नी रमावती रमाकांत बटवलकर व त्यांचा मुलगा संतोष यांना सामाईकात प्राप्त झाला. सबब अशाप्रकारे रमाकांत यांचे इतर भावंडाचे हिस्से देखील त्यांचे कायदेशीर वारसांना सामाईकात प्राप्त झालेला आहे. त्याचप्रमाणे राधाकृष्ण अनंत बटवलकर यांचे कुटुंबाचा असलेला १/२ हिस्सा पुढे त्यांचे वारसांना प्राप्त झाला. तो आता त्यांचे कुटुंबाची वंशावळ वेल प्रमाणे त्याचे वारसांपैकी राधाकृष्ण दिगबर बटवलकर यांचे नावे नोंदविण्यात आलेले आहे. अशाप्रकारे दावा जमिनमध्ये सन १९४२ पुर्वी पासून

आजमितीपर्यंत वादी व त्यांचे सहहिस्सेदार, त्यांचे पुर्वाधिकारी यांच्या सामाईक कुळ हक्कात व कब्जात, भोगवट, कसवट व वहिवाटीत अखंड व अव्यहतपणे चालत आलेली आहे.

४. दावा मिळकतीमध्ये वादी कुटुंबाने स्वकष्टाने व स्वखर्चाने उपर्जित करून मशागतीने वाढविलेली नारळाची झाडे होती. सदर सर्व झाडांचे उत्पन्न वादी कुटुंब घेत असे. परंतु काही वर्षांपूर्वी ती झाडे नष्ट झाली. त्यामुळे अलीकडेच वादीने दावा मिळकतीमध्ये स्वखर्चाने नारळाच्या रोपांची लागवड केली. वेंगुर्ला शहरातील दाभोली नाका ते वेंगुर्ला बंदर हा रस्ता दावा जमिनीच्या दक्षिण हद्दीस लागून पुर्व—पश्चिम असा जातो. तर दावा जमिनीच्या पुर्व हद्दीस सदर मुख्य रस्त्यापासून दाभोसवाड्याकडे जाणारा दक्षिणोत्तर असा रस्ता जातो. अशाप्रकारे दावा जमिन ही वेंगुर्ला शहरातील भर वस्तीत असून अहोरात्र रहदारीच्या दोन सार्वजनिक रस्त्यांना लागून आहे. त्यामुळे प्रतिवादी क्र. १ ते ३ यांचेसह दाभोसवाडा परिसरातील काही रहिवाशांचा दावा जमिनीवर डोळा असून दावा जमिनीमध्ये संथपणे शिरकाव करून अतिक्रमणाद्वारे दावा जमिन बळकाविण्याचा त्यांचा कुटील हेतु आहे असे वादीचे म्हणणे आहे.

५. वादीने पुढे असे नमूद केले आहे की दावा मिळकतीकडे प्रतिवादी यांचा अगर त्यांचे पुर्वाधिकारी यांचा कोणताही हक्कसंबंध अथवा कब्जा अथवा भोगवटा, कसवट अगर वहिवाट आजमितीपर्यंत कधीही नव्हती व नाही. तरी देखील वादी व वादीचे उपरोक्त सहहिस्सेदार यांची परवानगी अगर संमती न घेता, दावा जमिनीमध्ये अनाधिकारे अतिक्रमण करून त्या जमिनीत निवासी इमल्याचे बांधकाम करण्याचा प्रतिवादी क्र. १ ते ३ यांचा इरादा असल्याचे वादीचे म्हणणे आहे. त्याचप्रमाणे प्रतिवादी हे एकमेकांशी संगनमतात असल्यामुळे नजीकच्या काळात दावा जमिनीमध्ये खोदाई करण्याच्या हालचाली त्यांनी चालविल्या आहेत. दावा जमिनीमध्ये दांडागाईने बांधकाम करण्याचा त्यांचा इरादा दाभोसवाडा परिसरातील काही रहिवाशांकडे प्रतिवादींनी स्वमुखाने उघडपणे व्यक्त केलेला आहे. त्याबाबत वादीस माहिती मिळाल्यावरून वादी कुटुंबाने प्रतिवादी क्र. १ ते ३ यांच्या हालचाली वर विशेष लक्ष

ठेवल्याने प्रतिवादी यांचा हालचालींना खिळ बसली आहे. सबब प्रतिवादी यांनी दिनांक ५/६/२०१८ रोजी सकाळी ९.०० वाजता संगनमताने एकत्रीत येवून दावा मिळकतीमध्ये मशागत करत असलेल्या वादीला हरकत अडथळा केला आणि 'लावलेले कवाते उखडून फेकून देणार आणि या जमिनीत मी घर बांधणार, कोणालाही मी पाय ठेवू देणार नाही' अशी धमकी दिली. सबब प्रतिवादींच्या अशा कृत्यामुळे त्यांनी दावा मिळकतीचा कब्जा बळकाविल्यास वादी कुटुंबाचे पैशाचे स्वरूपात कधीही भरून न येणारे असे अपरिमीत नुकसान होणारे आहे. त्यामुळे दावा जमिनीतील वादीच्या शांततामय कब्जा भोग्यास हरकत अगर अडथळा करू अथवा करवू नये असा तुतातुर्त ताकिदीचा अर्ज वादी तर्फे प्रस्तुत अर्जाअन्वये दाखल करण्यात आलेला आहे.

६. या अर्जास प्रतिवादी तर्फे निशाण १४ येथे आपली कैफियत व म्हणणे सादर करण्यात आलेले आहे. सदर कैफियतीचे अवलोकन केले असता दावा मिळकतीला वादी व त्यांचे पुर्वाधिकारी यांचे कायम कुळ म्हणून नाव आहे ही गोष्ट प्रतिवादींना मान्य आहे. मात्र दावा मिळकतीमध्ये वादीने स्वखर्चाने नारळाच्या रोपांची लागवड केली व त्यांच्या दावा जमिनीवर डोळा आहे असे वादीची कथने त्यांनी ना कबुल केली. दावा मिळकतीची भौगोलिक परिस्थिती म्हणजे ती दोन सार्वजनिक रस्त्यांना लागुन आहे हे त्यांना मान्य आहे. दावा मिळकतीमध्ये प्रतिवादी हे शिरकाव करू पहात आहे किंवा कब्जा करू पहात आहेत अशा आशयाचे त्यांच्यावर केलेले सर्व आरोप त्यांनी नाकबुल केले.

७. त्यांनी पुढे असे नमूद केले आहे की दावा मिळकतीवरती उभा असलेला इमला वादी याने स्टॅम्प ड्युटी चुकविण्यासाठी दर्शविलेला नाही. दाव्यामध्ये वादी यांच्यातर्फे इतर कुळांना पक्षकार केलेले नाही. त्यामुळे दावा मिळकतीला Non Joinder of necessary parties and properties ची बाधा येते. त्यांनी पुढे असे नमूद केले आहे की दावा मिळकतीच्या कुळ सदरात जरी वादी याचे नाव नमुद असले तरी वादी यांचा सदरहु दावा मिळकतीमध्ये कधीही कब्जाभोग्य व वहिवाट नव्हता. दावा मिळकतीमध्ये वादी अगर त्याचे पुर्वजांनी कधीही झाडे लावलेली नाहीत त्यामुळे ती उन्मळून पडण्याचा प्रश्नच उदभवत नाही. तसेच वादी मार्फत कोणतीही लागवड

करण्यात आलेली नाही. दावा मिळकतीमध्ये प्रतिवादी क्र. १ यांच्या वडिलांपासून अस्तित्वात असणारे वेंगुर्ला घर क्र. ५१ चा इमला आहे. सदर इमला आंतोन लोरेस रॉड्रीक्स यांच्या नावे १९५८—१९५९ पुर्वी पासून अस्तित्वात आहे. तो इमला पाडून त्या जागी प्रतिवादी क्र. १ यांनी नवीन इमल्याचे बांधकाम केलेले आहे. सदर इमल्यास सद्याचा इमला क्र. १ वॉर्ड नं. ९ असा आहे. त्यामुळे दावा जमिनीमध्ये प्रतिवादी यांचा कब्जा भोग्या अगर कसवट नाही आणि ते त्यामध्ये अतिक्रमण करून नवीन निवासी इमल्याचे बांधकाम करण्याच्या इरादयात आहेत असे वादीचे म्हणणे खोटे असल्याचे प्रतिवादी यांचे म्हणणे आहे.

८. दावा विषयक जमिन ही वादी यांचे वडिल अँथोन लॉरेन्स रॉड्रीक्स यांनी राधाकृष्ण अनंत बटवलकर आणि त्यांचा भाऊ सिताराम अनंत बटवलकर यांना दिनांक १७/०१/१९५२ रोजी १ रुपयाच्या स्टॅम्प पेपरवर रक्कम रुपये ७५०/— घेवून लिहून दिलेली होती. त्यानुसार सदरहु दावा विषयक मिळकत ही प्रतिवादी क्र. १ व त्यांचे वडिल यांचे वहिवाटीत आलेली आहे. त्यावेळेपासून आजमितीपर्यंत त्या दावा विषयक मिळकतीत प्रतिवादी क्र. १ व त्यांचे पुर्वज वहिवाटीत असताना सदरहु मिळकतीच्या कब्जेदार सदरी दाखल असलेले मालक तसेच कुळ सदारात असलेली कुळे यांनी सदरहु वहिवाटीला कधीही व कोणतीही हरकत घेतलेली नव्हती. प्रतिवादी क्र. १ व २ यांनी दावा मिळकतीमध्ये त्यांचे इमल्यात शौचालयाचे बांधकाम करण्यास घेतले होते. त्यासाठी आवश्यक लागणा—या टाकीसाठी खड्ड्याची खोदाई घरालगत असणा—या रिकामी जागेत करण्यास त्यांनी सुरुवात केली होती. संबंधीत शौचालयाचे बांधकामास आवश्यक असणारी परवानगी त्यांनी वेंगुर्ला नगरपरिषद यांचेकडून घेतलेली आहे. सबब प्रतिवादी क्र. १ ते ३ हे नवीन निवासी इमल्याचे बांधकाम करण्याच्या इरादयात आहेत असे वादीचे म्हणणे चुकीचे असल्याचे प्रतिवादीचे म्हणणे आहे. दावा विषयक मिळकत ही प्रतिवादी क्र. १ व त्यांचे वडिल, दावा विषयक जमिनीचे मालक तसेच कुळे यांचे समक्ष, सन १९५२ च्या पुर्वी पासून वहिवाटीत असल्याने प्रतिवादी क्र. १ हे मिळकतीचे विरुद्ध कब्जाने मालक झालेले आहेत असे देखील प्रतिवादीचे म्हणणे आहे. प्रतिवादी क्र. ३ याचा दाव्याशी कोणताही संबंध नसताना तो या दाव्याचे कामी पक्षकार केलेला असल्याचे प्रतिवादीचे म्हणणे आहे. सबब प्रस्तुत दावा हा प्रतिवादी यांना

नाहक त्रास देण्यासाठी व दावा विषयक जमिनी ही मोक्याच्या ठिकाणी असल्याने त्या जमिनीला चांगला दर मिळणार असल्याने हव्यासापोटी दावा दाखल करण्यात आला असल्याचे प्रतिवादीचे म्हणणे आहे. सबब वादीने मागणी केल्याप्रमाणे मनाई दिल्यास प्रतिवादीचे शौचालयाचे बांधकाम थांबणार आहे आणि त्यामुळे त्यांचे अतोनात हाल होणारे आहेत. त्यामुळे वादी यांचा अर्ज नामंजूर करावा अशी मागणी प्रतिवादी क्र. १ ते ३ यांनी केली आहे.

९. उपरोक्त परिस्थितीमध्ये दोन्ही बाजूंचे अवलोकन केले असता माझे समक्ष खालील मुद्दे उपस्थित राहातात व त्यावरील मी माझे निष्कर्ष कारणमिमांसेसहीत खालीलप्रमाणे नोंदवित आहे.

मुद्दे

निष्कर्ष

१	सकृतदर्शनी बाजू वादी यांचे लाभात आहे का?	:— नकारार्थी
२	न्यायाचे समतोलत्व मनाई देण्याच्या बाजूने झुकत आहे का?	:— नकारार्थी
३	मागणीप्रमाणे तुर्तातुर्त ताकीद न दिलेस वादी याचे अपरिमित असे नुकसान होणार आहे का?	:— नकारार्थी
४	आदेश काय?	:—अर्ज नामंजूर करणेत येतो.

का र ण मि मां सा

१०. मुद्दा क्र.१ ते ३ :—

दोन्ही पक्षकारांचा युक्तीवाद ऐकला. दावा मिळकत ही वादी यांच्या कुळपणाची आहे आणि त्यामध्ये वादीचे पुर्वाधिकारी व सध्याचे वादी यांचे नावाची नोंद सातबारा सदरी आहे ही बाब वादातील नाही. सबब त्या अनुषांगिक सादर केलेली कागदोपत्री पुराव्याचे अवलोकन करण्याची आवश्यकता नाही. निशाण ४/१७ येथे दावा मिळकती संदर्भातील गटबुकाचा नकाशा वादीतर्फे दाखल करण्यात आलेला आहे. एकंदरीत वादी यांच्या तर्फे करण्यात आलेल्या युक्तीवादामध्ये असे सांगण्यात आले आहे की दावा मिळकत ही वादी यांच्या कुळपणाची असल्यामुळे, वादी यांचा दावा मिळकतीमध्ये कब्जा वहिवाट आहे. वादीच्या या बाजूला विरोध करण्यासाठी प्रतिवादी

मार्फत निशाण १६/१ येथे कागद हजर केलेला असून त्या कागदाचे अवलोकन केले असता त्यांमध्ये अन्तोन लॉरेन्स रॉड्रीक्स यांना २ व्यक्तींनी दावा मिळकतीमधील क्षेत्र ज्याची पुर्व-पश्चिम लांबी २७ हात आणि उत्तर-दक्षिण रुंदी २४ हात एवढी जागा राजीखुशीने दिली असल्याचे आणि जमिनीबाबत वंत म्हणून दरसाल ३ रुपये दयावेत असा मजकूर लिहीलेला आहे. प्रतिवादींच्या मते सदर कागद हा वादी यांचे पुर्वाधिकारी राधाकृष्ण अनंत बटवलकर व सिताराम अनंत बटवलकर यांनी दिला आहे. त्या कागदामध्ये राधाकृष्ण बटवलकर अशा व्यक्तीची सही असल्याचे दिसते. त्यावरती इतर साक्षीदार यांची देखील सही आहे. सदर कागद हा ३० वर्षे जुना आहे. त्यामुळे पुराव्याचे कागदाचे कलम ९० अन्वये त्याचे वाचन करता येईल. त्यापैकी अ.क्र. १ वरती ज्या व्यक्तीची सही आहे ती सही मोडी लिपीत असल्यामुळे नेमकी ओळखता येत नाही. मात्र ज्याअर्थी प्रतिवादींनी दावा मिळकती संदर्भात मालकी व कुळपणाने कबुल केले आहे आणि सदर कागदांचे मजकुरात सर्व्हे. नं. २० असे नमुद आहे आणि दावा मिळकतीचा देखील जुना सर्व्हे नं. २० आहे. त्याअर्थी सदर कागद दावा मिळकती संदर्भात आहे असे प्रथमतः प्रस्तापित होते.

११. त्याचप्रमाणे वादी याने निशाण २२/१ येथे दोन छायाचित्र हजर केलेली आहेत. त्या छायाचित्रामध्ये काही इसम खड्डे खणत आहे असे दिसते. वादी यांच्या मते सदर छायाचित्र ही दावा मिळकती संदर्भातील आहेत. त्या छायाचित्रामध्ये ज्या ठिकाणी खड्डा खणला जात आहे त्यामध्ये एक पक्क्या स्वरूपाचे घर देखील दिसत आहे. प्रतिवादी यांच्या म्हणण्याप्रमाणे दावा मिळकतीमध्ये प्रतिवादी यांचे घर अस्तित्वात आहे, मात्र ही गोष्ट वादीने दाव्यामध्ये सांगितलेली नाही. त्याचप्रमाणे निशाण ४०/१ येथे वादी तर्फे आणखी एक छायाचित्र दाखल करण्यात आलेले आहे. त्यामध्ये काही लोक हे एका घराचे समोर ज्याठिकाणी खड्डा खणलेला त्या ठिकाणी टाकी बसविण्याचे काम करत आहेत. वादीच्या मते सदर छायाचित्र हे देखील दावा मिळकती संदर्भातील आहे. प्रतिवादी यांच्या तर्फे देखील निशाण ३३/१ येथे एक छायाचित्र दाखल करण्यात आलेले असून सदर छायाचित्र देखील वादीने दाखल केलेल्या छायाचित्रामध्ये जे घर दिसत आहे त्याच घरा संदर्भातील छायाचित्र आहे. प्रतिवादी मार्फत दावा मिळकतीमध्ये घराचे अस्तित्व दाखविण्यासाठी निशाण १८ येथे

दावा इमल्याचा कर आकारणी उतारा हजर केलेला आहे. तसेच निशाण १७ येथे १९५६—१९५८ सालातील करआकारणी रजिस्टर वरून घराचा उतारा दाखल केला असून त्यामध्ये इमल्याचे अस्तित्व दिसत आहे. त्यामध्ये मालक सदरी राधाकृष्ण अनंत बटवलकर यांचे नाव खोडून आंतोन लौरेंस रॉड्रीक्स असे नाव नमुद असल्याचे दिसते.

१२. उपरोक्त कागदपत्रांचा पुराव्याचे अनुषंगाने वादी यांचे वकिलामार्फत असा युक्तीवाद करण्यात आला होता की दावा मिळकतीमध्ये वादी यांची कायम कुळ म्हणुन जी नोंद आहे ती नोंद आज देखील अस्तित्वात असल्यामुळे वादी यांचा दावा मिळकतीमध्ये कब्जा आहे. तसेच त्यांनी असे सांगितले आहे की प्रतिवादींनी जो काही कागद हजर केलेला आहे त्या कागदाला रजिस्ट्रेशन अॅक्टची बाधा येणार असून त्यातील तरतुदीप्रमाणे तो कागद पुराव्याचे कामी वाचता येण्याजोगा नाही. त्यांनी पुढे असा देखील युक्तीवाद केला की सदर कागदाच्या मजकुरामध्ये जे क्षेत्र दिलेले आहे असे नमुद आहे, ते क्षेत्र पाहता आणि दावा मिळकतीचे मुळ क्षेत्र पाहता यांच्यामध्ये तफावत आहे. त्यामुळे सदर कागद हा प्रतिवादी यांच्या उपयोगाचा नाही. उलटपक्षी प्रतिवादींनी सदर कागदावरती भिस्त ठेवलेली असून दावा मिळकतीमध्ये उभ्या असलेल्या इमल्या संदर्भात नगरपालिकेकडून प्राप्त असलेल्या कर आकारणी पत्रकावरती त्यांनी भिस्त ठेवलेली आहे. एकंदरीत उपरोक्त परिस्थिती पाहता दोन्ही पक्षकारांनी हजर केलेल्या छायाचित्रात न्यायालयाला प्रथमदर्शतः असे दिसत आहे की दावा मिळकतीचे छायाचित्र म्हणुन जे काही कागद हजर केले आहेत त्यातून दावा मिळकतीमध्ये एक कायम व पक्क्या स्वरुपाचे घर आहे. या गोष्टीवरून ही गोष्ट स्पष्ट होते की दावा मिळकतीमध्ये एक इमला देखील अस्तित्वात आहे हे तथ्य असून देखील वादी याने त्याबाबत त्यांचे वादकथनामध्ये कोणताही शब्द नमुद केलेला नाही. यावरून वादीने दावा मिळकती संदर्भात असलेली माहिती लपविलेली आहे असे प्रथमदर्शणी दिसते.

१३. अशाप्रकारे दावा मिळकतीमध्ये जर एखादे घर उभे असेल तर प्रथमदर्शी आलेल्या पुराव्यामध्ये घर प्रतिवादींचे आहे असे प्रतित होते. सदर घर हे १९५५—१९५६ च्या कालावधीपासून प्रतिवादी यांचे असल्याचे प्रतित होत

असलेल्यामुळे स्वाभाविकरित्या त्या जागेवरती प्रतिवादी यांचा कब्जा आहे असे स्पष्ट होते. त्यामुळे वादी याने सांगितल्याप्रमाणे दावा मिळकतीमध्ये केवळ त्यांचा कब्जा आहे असे मानता येणार नाही. उलटपक्षी, प्रथमदर्शतः दावा मिळकतीमध्ये वादीचा प्रत्यक्ष कब्जा आहे हे वादी दर्शवित नाही. उलटपक्षी, दावा मिळकतीमध्ये प्रतिवादींचा कब्जा आहे असे दिसते. केवळ सातबारा वरती कुळ म्हणुन नोंद आहे म्हणुन उपरोक्त परिस्थितीमध्ये दावा मिळकतीवर वादी याचा कब्जा चालत आलेला आहे असे उपरोक्त परिस्थितीमध्ये म्हणणे उचित राहाणार नाही.

१४. अशा परिस्थितीमध्ये प्रथमदर्शतः बाजुचा विचार केला असता वादी हा प्रथमदर्शी केस समोर घेवुन आलेला आहे असे प्रस्तापित होत नाही. दावा मिळकतीवर वादीने सांगितल्याप्रमाणे कब्जा दिसत नाही. ज्याअर्थी दावा मिळकतीमध्ये प्रतिवादी यांचे घर आहे व त्यांनी त्या ठिकाणी शौचालयाचे बांधकाम केले आहे, त्याअर्थी अशा परिस्थितीमध्ये न्यायाचा समतोल हा प्रतिवादीच्या बाजुने झुकलेला आहे असे मला वाटते. वादी याच्या म्हणण्यानुसार जर मनाई दिली तर वादी यांचे कोणतेही नुकसान होणार नसुन प्रतिवादी यांचे मात्र अपरिमित नुकसान होईल असे मला वाटते. याचे कारण म्हणजे दावा मिळकतीमध्ये वादी यांचा प्रत्यक्ष कब्जा दिसुन येत नाही. वादीला मनाई न मिळण्यास सर्वात महत्वाचे कारण म्हणजे दावा मिळकतीची भौगोलिक परिस्थिती आणि दावा मिळकतीवरती असलेल्या इमल्याचे अस्तित्व वादी याने न्यायालयासमोर मांडलेले नाही. वादीच्या मते प्रतिवादी क्र. १ दावा मिळकतीमध्ये नवीन इमल्याचे बांधकाम करत आहे. मात्र वादीनेच सादर केलेल्या छायाचित्रातुन असे दिसत आहे की प्रतिवादी हे कोणतेही नवीन इमल्याचे बांधकाम न करता त्यांच्या ६ रासमोर एक टाकीचे बांधकाम करत आहेत. वादी न्यायालयासमोर स्वच्छ हाताने आला नाही. 'equitable relief' मिळण्यासाठी वादीने स्वच्छ हाताने न्यायालयासमोर बाजु मांडणे गरजेचे होते, मात्र तसे वादीने केले नाही. सबब या कारणामुळे देखील वादी हा मनाई मिळण्यास पात्र नाही. त्यामुळे मी मुद्दा क्र. १ ते ३ चे निष्कर्ष नकारार्थी देत आहे.

१५.

मुद्दा क्र. ४:-

येणेप्रमाणे मुद्दा क्र. ४ चे निष्कर्ष नोंदविणेकरिता मी खालीलप्रमाणे आदेश पारित करित आहे.

१. वादीचा अर्ज नामंजूर करण्यात येतो.

दिनांक— ०५/०९/२०१८

सही/—
विनायक द. पाटील
दिवाणी न्यायाधीश क.स्तर. वेंगुर्ला.